

Начало > Законодателство и съдебна практика > Национално законодателство

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

ЕСТОНСКИ

Swipe to change

Национално законодателство

Естония

Настоящата страница ви предоставя информация за правната система на Естония и обща информация за естонското право.

Не съществува официален превод на езиковата версия, която разглеждате.

Тук ще намерите машинен превод на съдържанието. Моля, имайте предвид, че той се предоставя само с цел осигуряване на контекст.

Собственикът на настоящата страница не носи никаква отговорност за качеството на този машинно преведен текст.

-----български-----испанскичешкидатскинемскигръцкианглийскифренскихърватскииталианскилатвийски литовскиунгарскималтийскинидерландскиполскипортугалскирумънскисловашкисловенскифинскишведски

Източници на правото

Естония е част от правната система на континентална Европа (гражданскоправна система). Най-важните източници на правото са правните актове, като Конституцията, правото на Европейския съюз, международните договори, законите и подзаконовите нормативни актове. Тълкуването на правните норми се осъществява от съда от най-висша инстанция — Върховния съд — а коментарите на експерти също служат като отправни точки (например текстът на Конституцията със съответните коментари). Съдебните решения не създават права и по правило съдебните решения, постановени от съдилищата от по-висша инстанция, не са задължителни за съдилищата от по-нисша инстанция. Въпреки това Върховният съд, който изпълнява и функциите на конституционен съд, има правомощия да обявява правни инструменти за противоконституционни, ако те не са в съответствие с Конституцията или с правни инструменти, които имат предимство пред тях. При разглеждане на конкретни случаи никой съд не може да приложи такъв инструмент, а съдилищата са оправомощени да не прилагат всеки правен инструмент, който противоречи на Конституцията. Впоследствие Върховният съд, в ролята си на конституционен съд, разглежда подробно казуса и има правомощието да обяви такъв инструмент за противоконституционен (но не и да го отмени). Общопризнатите принципи и норми на международното право са неразделна част от правната система на Естония.

Видове правни инструменти — описание

Конституция — съгласно чл. 3, ал. 1 от Конституцията държавната власт се осъществява изключително съгласно Конституцията и приетите в съответствие с нея закони.

Закони — съгласно член 65 от Конституцията закони се приемат от Riigikogu (естонския парламент), на който принадлежи законодателната власт. Законите се приемат в съответствие с Конституцията и се обнародват по предписания начин в Riigi Teataja (Държавен вестник). Само закони, които са обнародвани, подлежат на принудително изпълнение.

Подзаконов акт — съгласно членове 87 и 94 от Конституцията правителството и министрите имат правомощия да издават подзаконови актове въз основа на и за осигуряване на съответствие с даден закон. С цел разрешаване на въпроси с местно значение или в случаи, определени със закон, съветите на органите на местното самоуправление също имат правомощия да издават подзаконови актове. Подзаконовият акт е по същество акт с общо действие. Подзаконови актове могат да се издават само в рамките на ограничен кръг правомощия, определени със закон. Освен на правителството, право да издават подзаконови актове е предоставено и на други самостоятелни юридически лица — публичноправни юридически лица (университети) и публични органи. Освен това, съгласно член 154, алинея 1 от Конституцията, на съветите на органите на местното самоуправление, както и на Eesti Pank (естонската централна банка) съгласно член 111 също са предоставени правомощия да издават подзаконови актове.

Правителството и министрите имат правомощия да издават подзаконови актове въз основа и с цел изпълнение изискванията на даден закон. Подзаконови актове, издадени от правителството или от даден министър, влизат в сила на третия ден след публикуването им в Държавен вестник, освен ако в самия подзаконов акт не е предвидено друго.

Административно нареждане — отделен административен акт, с който публичноправна администрация взема решение по различни правни въпроси и осъществява тяхната организация. Съгласно член 87, алинея 6 от Конституцията правителството издава административни нареждания въз основа и за осигуряване на съответствие с разпоредбите на закон. На министър-председателя, областните управители и органите на местното управление също са предоставени правомощия да издават административни нареждания.

Решение — индивидуален административен акт, който е издаден въз основа на административно оспорване или жалба, или с който се налагат санкции. Решения се вземат също от парламента, съветите на органите на местното самоуправление, Националната избирателна комисия и съдилищата.

Нареждане — съгласно член 94 от Конституцията министрите издават нареждания въз основа на и в изпълнение на изискванията на даден закон. Нареждането включва общ задължителен етичен кодекс по въпроси, свързани със службата в министерството или с определяне на структурата и организацията на работата на държавните органи, действащи под юрисдикцията на определено министерство.

Международни договори и предимство на правото на Европейския съюз — съгласно член 3, алинея 1 от Конституцията, общопризнатите принципи и норми на международното право са неразделна част от правната система на Естония. Член 123 от Конституцията гласи, че Република Естония не сключва международни договори, които противоречат на Конституцията. Актът за изменение на Конституцията прогласява принципа за предимство на правото на Европейския съюз. Съгласно член 2 от този акт, Естония е член на Европейския съюз, но Конституцията на Естония се прилага, като се вземат предвид правата и задълженията по Договора за присъединяване. Ако естонските закони или други правни инструменти са в противоречие с международните споразумения, ратифицирани от парламента, се прилагат разпоредбите на международното споразумение. Международни споразумения влизат в сила в съответствие с предвидената в тях процедура. Прилагането на чуждестранното право е уредено в Закона за международното частно право.

Ако по силата на даден закон, международно споразумение или сделка трябва да се прилага чуждестранното право, то се прилага от съда, независимо от това дали е представено заявление за тази цел. Чуждестранното право се прилага в съответствие с неговото тълкуване и прилагане в практиката в съответната държава. Чуждестранното право не се прилага, ако това би довело до явно противоречие с основните принципи на естонското законодателство (обществения ред). В такива случаи се прилага естонското законодателство.

Указ — съгласно член 109 от Конституцията, когато е невъзможно да се свика парламентът, президентът на републиката може в случай на неотложна държавна необходимост да издаде указ със силата на закон. Този указ трябва да бъде приподписан от председателя (говорителя) на парламента и министър-председателя. Съгласно Конституцията президентът може да издава:

специални укази в случай на неотложна държавна необходимост и когато е невъзможно да се свика парламентът;

извънредни укази в случай на неотложна държавна необходимост, когато правителството е обявило извънредно положение и когато е невъзможно да се свика парламентът или няма достатъчно време за свикването му.

Указ, издаден от президента на републиката, влиза в сила на десетия ден след публикуването му в Държавен вестник, освен ако в самия указ не е предвидено друго.

След свикването на парламента, президентът внася указите за разглеждане от парламента, който незабавно приема акт за тяхното утвърждаване или отменя. Съгласно член 110 от Конституцията, президентът на републиката не може да издава указ за въвеждане в действие, изменение или отмяна на Конституцията, на законите по член 104 от Конституцията и на законите за определяне на националните данъци и държавния бюджет.

Йерархия на правовите норми

Йерархията на правните актове е следната: Конституцията, правото на Европейския съюз, международните споразумения, законите и указите, подзаконовите актове, издадени от правителството и подзаконовите актове, издадени от министрите. Освен основните правни актове има също самостоятелни правни актове, които се издават въз основа на закон и по йерархия стоят по-долу от законите и подзаконовите актове. Правните актове на всяко равнище трябва да са в съответствие с тези от по-високите равнища.

Институционална рамка

Институции, компетентни за приемането на правни норми

Организацията на институциите в Естония се основава на принципа на разделение на властите (член 4 от Конституцията).

Законодателната власт принадлежи на парламента. Съгласно член 103 от Конституцията, членовете на парламента, парламентарните политически групи, парламентарните комисии, правителството и президентът на републиката имат право да инициират законодателни предложения. Само президентът на републиката обаче може да инициира поправки на Конституцията. Парламентът обсъжда законодателните предложения и взема решение за тяхното приемане като закон или за отхвърлянето им.

Въз основа на решение, взето с абсолютно мнозинство на неговите членове, парламентът има право да направи предложение за проекти на нормативни актове до правителството на републиката, които то да инициира по желание на парламента.

Парламентът има право да подложи проектозакон или въпрос от национално значение на референдум. Резултатът от референдума се определя с мажоритарния вот на участвалите в референдума. Закони, приети с референдум, незабавно се обнародват от президента на републиката.

Решенията, взети на референдум, са задължителни за всички публични органи. Ако проектозакон, подложен на референдум, не получи мажоритарен вот на подкрепа, президентът на републиката обявява извънредни парламентарни избори. Въпроси, свързани с бюджета, данъците, финансовите задължения на държавата, ратифицирането или денонсирането на международни споразумения, обявяването или отмяната на извънредно положение и националната отбрана не могат да бъдат поставяни на референдум.

Изпълнителната власт се упражнява от правителството. В повечето случаи правителството на републиката подготвя проектозакона и го внася в парламента. Проектозаконите се внасят в правителството от министрите, като трябва да са проведени предварителни консултации между министерствата.

Канцлерът на правосъдието и генералният одитор участват в заседанията на правителството с право на изказване. Предложенията им не са обвързващи за правителството, но в повечето случаи техните препоръки и предложения се вземат под внимание. Ако канцлерът на правосъдието и генералният одитор сметнат това за необходимо, те могат да внесат предложенията си направо в съответната парламентарна комисия, която разглежда законодателното предложение. Съгласно член 139 от Конституцията, канцлерът на правосъдието анализира всички представени му предложения за законодателни промени, за приемане на нови закони и за работата на държавните органи и при необходимост представя доклад в парламента. Ако канцлерът на правосъдието смята, че даден правен акт, приет от законодателната власт, изпълнителната власт или местната власт, противоречи на Конституцията или на закон, той/тя прави предложение до органа, приел акта, за привеждането му в съответствие с Конституцията или със съответния закон в срок от 20 дни. Ако в този срок актът не бъде приведен в съответствие с Конституцията или със съответния закон, канцлерът на правосъдието внася във Върховния съд предложение за обявяването на акта за невалиден на основание член 142 от Конституцията.

Президентът на републиката обнародва или отказва да обнародва законите, приети от парламента. Във втория случай президентът връща закона заедно със своите основания в парламента за ново обсъждане и решение.

Министерството на правосъдието публикува приетите закони, обнародвани от президента на републиката, в официалното издание на естонския Държавен вестник.

Процес на вземане на решения

Законодателният процес в Естонския парламент се състои от следните етапи:

Инициране на законодателно предложение;

Обсъждане на законодателно предложение;

Приемане на законодателно предложение.

Инициатива

Съгласно член 103 от Конституцията, правителството, членовете на парламента, парламентарните политически групи, парламентарните комисии и президентът на републиката имат право да иницират законодателни предложения. Само президентът обаче може да иницира поправка на Конституцията. Законодателните предложения трябва да отговарят на техническите правила, приети от Съвета на парламента, и на законодателните и техническите правила, приети от правителството. Съветът на парламента разпределя законодателните предложения между постоянните парламентарни комисии, отговарящи за предложенията.

Обсъждане на законодателно предложение

Законодателните предложения се подготвят за пленарното заседание на парламента от постоянна парламентарна комисия (Правната комисия, Конституционната комисия, Икономическата комисия и др.). По предложение на отговорната комисия, законодателното предложение се включва в дневния ред на пленарното заседание на парламента.

Съгласно правилника за вътрешния ред и дейността на парламента, законодателните предложения се разглеждат на първо четене в срок от седем пленарни работни седмици на парламента след внасянето им. Те се обсъждат на пленарно заседание на парламента на три четения, като на първото се разглеждат общите принципи, на които се основава законодателното предложение. Ако в хода на разискванията няма направени предложения от отговорната комисия или от политическа група за отхвърляне на законодателното предложение, първото четене приключва без гласуване. След първото четене членовете на парламента, парламентарните комисии и политическите групи имат на разположение 10 работни дни за внасяне на предложения за промени. По предложение на отговорната комисия председателят на парламента може да определи друг срок за внасяне на предложения за промени.

Отговорната комисия разглежда всички предложени промени и решава дали да ги вземе под внимание при изготвянето на новия текст на законодателното предложение. Тя изготвя нов вариант на законодателното предложение за второто четене, като включва всички одобрени промени, както и всички промени, направени от самата нея. Тя изготвя също обяснителна записка за второто четене, която включва информация, свързана с обратката на законодателното предложение, като например основанията за приемането или отхвърлянето на предложените промени и позициите на лицата, иницирали и внесли законодателното предложение, както и на участвалите в процеса експерти и други лица. Законодателното предложение се включва в дневния ред за второ четене по предложение на отговорната комисия. По предложение на Съвета на парламента, на отговорната комисия или на лицето, иницирало законодателното предложение, парламентът може да спре второто четене на предложението без гласуване. Ако предложението за спиране на четенето е внесено от политическа група, то се подлага на гласуване. В случай на спиране на второто четене на законодателно предложение, все пак могат да се внасят предложения за промени. Ако второто четене в парламента не бъде спряно, то се счита за приключено и законодателното предложение се изпраща на трето четене.

След края на второто четене може да бъде поставено на гласуване проекторешение на парламента.

Отговорната комисия изготвя окончателния текст на законодателното предложение за третото четене, като прави езикови и технически подобрения след приключването на второто четене. Тя може да изготви обяснителна записка за третото четене, която включва общ преглед на направените промени след приключването на второто четене. При третото четене на законодателното предложение се открива обсъждане, по време на което представители на политическите групи правят изявления. На третото четене законодателното предложение се поставя на окончателно гласуване.

Приемане

Закони и парламентарни решения се приемат чрез явно гласуване в парламента. Окончателното гласуване се провежда по време на третото четене на проектозаконите. Броят на членовете на парламента, необходими за гласуване в полза на приемането на даден закон, е определен в членове 73 и 104 от Конституцията, в съответствие с които законите се категоризират като:

конституционни закони, т.е. закони, изискващи абсолютно мнозинство от членовете на парламента (повече от половината от 101-я членове на парламента трябва да са гласували „за“, за да бъде приет законът); или

обикновени закони, т.е. закони, изискващи обикновено мнозинство (по-голям брой членове на парламента трябва да са гласували „за“ приемането на закона от гласувалите „против“).

Следните закони могат да бъдат приемани или изменени само с абсолютно мнозинство от членовете на парламента:

Законът за гражданството;

Законът за парламентарните избори;

Законът за президентските избори;

Законът за местните избори;

Законът за референдума;

Правилникът за дейността на парламента и правилникът за вътрешния му ред;

Законът за възнаграждението на президента на републиката и на членовете на парламента;

Законът за правителството;

Законът за завеждане на съдебното производство срещу президента на републиката и членове на парламента;

Законът за културната автономия на националните малцинства;

Законът за държавния бюджет;

Законът за Eesti Pank (естонската централна банка);

Законът за сметната палата;

Законът за организацията на съдилищата и закони относно съдебните производства;

Правни актове относно външните и вътрешните заеми и задължения на държавата, свързани със собственост (proprietary obligations of the State);

Законът за извънредното положение;

Законът за националната отбрана в мирно време и Законът за националната отбрана във военно време.

След приемането на закон или решение на парламента, те се подписват от председателя на парламента, или в негово отсъствие — от заместник-председателя на парламента, председателствал заседанието, най-късно на петия работен ден след приемането им.

Обнародване

След приемането и подписването на закон, той се изпраща до президента на републиката за обнародване. Президентът на републиката може да откаже да обнародва закон, приет от парламента, и може да го върне в 14-дневен срок от получаването му, заедно със своите основания, в парламента за ново обсъждане и решение. Ако даден закон, който е бил върнат от президента на републиката, бъде приет от парламента за втори път в неизменен вид, президентът на републиката обнародва закона или предлага Върховният съд да обяви закона за неконституционен. Ако Върховният съд установи, че законът е в съответствие с Конституцията, президентът на републиката трябва да го обнародва.

Закон влиза в сила на десетия ден след публикуването му в Държавен вестник, освен ако в самия закон не е предвидено друго.

Публикуване на правни актове

Най-важните правни актове и международни договори се публикуват в Държавен вестник. Законите и подзаконовите актове придобиват юридическа сила след публикуването им в Държавен вестник.

Riigi Teataja (Държавен вестник) е официалното онлайн издание на Естония и централната база данни за правни актове. От 1 януари 2010 г. Riigi Teataja се издава само в интернет като официално онлайн издание.

От 1 януари 2011 г. насам Министерството на правосъдието издава Държавен вестник.

Кратко описание на съдържанието

В Държавен вестник се публикуват закони, подзаконови актове, международни договори, решения на парламента, постановления на правителството, както и друга важна информация, като например преводи на правни актове и процедурна информация относно проектозаконали. Мнозинството от актовете, приети от 1990 г. насам, са налични в Държавен вестник.

От 1 юни 2002 г. насам в Държавен вестник се публикуват официални консолидирани текстове на закони, укази на президента на републиката, правилници и наредби на правителството, наредби на министри, наредби на управителя на Естонската централна банка и наредби на Националната изборителна комисия. Консолидирани текстове на парламентарни решения се публикуват от 1 юни 2010 г. насам, а консолидирани текстове на наредби на местните органи — от края на 2011 г.

При всяко изменение на такива правни текстове се съставя нова консолидирана версия, съдържаща промените, която се публикува заедно с акта за изменение и с информация кога той ще влезе в сила. Консолидираните текстове са официални и на тях могат да се правят позовавания в процеса на правоприлагане. Те имат правна сила.

При тяхното публикуване всички правни актове се подпечатват електронно. Всеки може да провери електронния печат, който гарантира, че актът е останал непроменен след неговото публикуване. Всички публикувани актове са свързани също и с електронен времеви печат, който позволява откриването на всички случаи на неразрешено обработване.

Можете да прегледате консолидираните текстове, които са в сила или са били в сила към определена дата. Имате също така достъп до бъдещи варианти на тези актове, когато има известни такива. От всеки консолидиран текст има връзка към предишни или настоящи варианти. Така имате възможност „да се придвижвате във времето“ от един вариант на консолидиран текст към следващия и обратно. Можете да сравнявате различни консолидирани текстове на даден акт и да видите какви промени са били направени.

Връзките в консолидирания текст ви позволяват да отворите подзаконовите актове, постановени въз основа на закона, а от подзаконовите актове можете да отворите разпоредбите на закона, въз основа на които са постановени тези подзаконови актове.

Към актовете в Държавен вестник е добавена процедурна информация, включително обяснителни бележки (връзки към базата данни за консултации и към процедурните действия в парламента), връзки към законодателството на Европейския съюз, преводи и друга допълнителна информация, която е необходима, за да бъде разбран даден правен акт.

На уебсайта на Държавен вестник можете да търсите съдебна практика на окръжните съдилища, областните съдилища и Върховния съд.

Публикува се и информацията относно времето и мястото на съдебните заседания.

Публикувани са резюмета и общи прегледи на решенията на Върховния съд и всички решения на Европейския съд по правата на човека (ECHR).

Резюметата са систематизирани и можете да търсите резюмета на съдебни решения на Върховния съд по ключови думи или с позоваване на правни инструменти. Решенията на ECHR могат да се търсят по членове.

В Държавен вестник се публикуват и различни новини, свързани с нормативни актове и с правото като цяло.

През 2011 г. заклетите преводачи започнаха да извършват преводи на актуализираните текстове на законите — процес, който бе организиран от Министерството на правосъдието. На 30 октомври 2013 бе пусната в действие [уебстраницата на Държавен вестник на английски](#). Тя съдържа актуализирани преводи на английски на консолидираните законови текстове. До края на 2014 г. ще бъдат публикувани всички актуализирани преводи на консолидираните текстове на всички действащи естонски закони (с изключение на ратификационните закони). Въпреки че преводите нямат правна сила, те се актуализират и по принцип преводите на измененията се прибавят към консолидираните текстове преди тези изменения да влезат в сила. Всеки може да поиска да му бъдат изпратени най-новите преводи на личната електронна поща, като се абонира за услугата „Моят ДВ“.

Има и функция за търсене на проектите на правни актове която ви позволява да търсите различните процедурни етапи, през които са минали приетите актове и през които все още минават проектите на правни актове. От тази функция можете да получите достъп до цялата информация относно законодателните процедури, както и съответните документи, които са съставени. Можете също така да поискате процедурна информация за правните актове във връзка с преминаването от един етап към следващия в процеса на приемане на акта. Тази информация ще бъде изпратена на вашия електронен адрес, ако се абонирате за услугата „Моят ДВ“ на естонски език.

Посредством ползването на услугата „Моят ДВ“ всеки има възможност да създаде собствен потребителски портал, в който може да добавя актове към сбирката си от връзки и да изпраща чрез портала искане за получаване чрез електронната поща на информация за нови актове и на всякаква нова допълнителна информация.

Безплатен ли е достъпът до базата данни със законодателството на Естония?

Достъпът до Държавен вестник и до всички правни информационни услуги е **безплатен** за потребителите.

Безплатен достъп до електронния Държавен вестник е предоставен чрез органите на местното управление и обществените библиотеки (около 600) на всички заинтересовани. Предоставя се също помощ за търсене на съответните актове. На потребителите трябва да бъде разрешено да разпечатват безплатно до 20 страници.

История на базата данни със законодателството на Естония

Riigi Teataja (Държавен вестник) е официалното издание на Република Естония, което се публикува от 27 ноември 1918 г. насам. Издаването на Държавен вестник беше спряно през 1940 г. и беше възобновено през 1990 г.

От 1996 г. насам Държавен вестник се публикува онлайн, а от 1 юни 2002 г. онлайн изданието има статут на официално издание.

От 1 юни 2010 г. Държавен вестник се публикува само онлайн като официално онлайн издание. Оттогава то не се издава на хартия.

През ноември 2010 г. беше въведена нова ИТ система, която е по-удобна за потребителите и предлага повече правна информация. ИТ системата беше разработена под ръководството на правителствената служба с финансиране от Европейския фонд за регионално развитие.

Резюмета на съдебните решения на Върховния съд и решенията на ЕСПЧ, различни новини относно правото като цяло и информация за съдебната практика и съдебните заседания се публикуват на уебсайта на Държавен вестник от 20 януари 2012 г. насам.

В края на 2012 г. беше въведена функция за търсене на проектозаконали.

От 2013 г. актуализираните консолидирани текстове на всички подзаконови актове, приети от местните власти, са публикувани в Държавен вестник.

От 24 септември 2013 г. при публикуването им в Държавен вестник всички правни актове получават електронния печат и електронния времеви печат на издаващия ги орган.

На 30 октомври 2013 г. бе пусната в действие уебстраницата на Държавен вестник на английски.

Предстои създаването на връзка към европейския портал N-Lex като част от процеса на разработване на новата електронна ИТ система на Държавен вестник.

Последна актуализация: 17/03/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.